

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 324
van **MIRANDA VAN EETVELDE**
datum: 17 september 2018

aan **SVEN GATZ**
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

Jeugdwerk - Ondervertegenwoordiging meisjes

Formaat, de federatie van jeugthuizen in Vlaanderen, besteedde in haar driemaandelijks magazine heel wat aandacht aan de ondervertegenwoordiging van meisjes in jeugthuizen.

Het probleem is al langer bekend. Zo gaf het jeugthuizenonderzoek uit 2014 al de volgende cijfers mee: de algemene ondervertegenwoordiging van meisjes bedraagt 32%. Verder is ook maar 31% van de beroepskrachten een vrouw, bij de dagelijkse leiding is 26,5% vrouw. Ook bij bezoekers en losse vrijwilligers zien we de ondervertegenwoordiging: 35,5% vrouwen tegenover 64,5% mannen.

De beleidsnota Jeugd 2014-2019 schetste het probleem al: "Zowel in de jeugthuizen als in de werkingen voor maatschappelijk kwetsbare jongeren zien we dan weer dat meisjes sterk ondervertegenwoordigd zijn. De verschillen zijn nog meer uitgesproken als we kijken naar de vrijwilligers, leiding en beroepskrachten."

De ondervertegenwoordiging van meisjes komt niet enkel voor bij jeugthuizen maar bij uitbreiding in het bredere, klassieke jeugdwerk. Het Jeugdonderzoeksplatform (JOP) stelde in zijn onderzoek 'Jeugdwerk met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren' dat meisjes vanaf een bepaalde leeftijd hun ding niet meer kunnen vinden in het klassieke jeugdwerk.

1. Zijn er, sinds 2014, recentere cijfers beschikbaar? Zo ja, welke conclusies trekt de minister uit deze cijfers? Zo neen, is de minister van oordeel dat nieuw onderzoek nodig is?
2. Heeft de minister zicht op mogelijke oorzaken voor de ondervertegenwoordiging van meisjes in jeugthuizen en bij uitbreiding in het klassiek jeugdwerk?
3. Op welke wijze heeft het masterplan diversiteit hierin zijn rol te spelen?
4. Hoe kan ervoor gezorgd worden dat jeugthuizen, meer dan vandaag, een plek zijn waar ook meisjes zich thuis voelen?

ANTWOORD

op vraag nr. 324 van 17 september 2018

van **MIRANDA VAN EETVELDE**

1. Specifiek m.b.t. de jeugdhuissector is dit inderdaad het laatste onderzoek. Doorheen de laatste jaren werden achtereenvolgens de onderzoeken Jeugdbewegingen in Vlaanderen (2010), jeugdwerk met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren (2013), jeugdhuizen in Vlaanderen (2014), speelpleinwerkingen in Vlaanderen en Brussel (2015) gepubliceerd. Recent werd het onderzoek rond kadervorming afgerond. Er wordt dus constant onderzoek gedaan rond de jeugdwerksector in al zijn diversiteit. Behalve deze grootschalige systematische onderzoeken is er de permanente onderzoeksopdracht aan het JOP. Deze laatsten monitoren op regelmatige basis een aantal gegevens m.b.t. jongeren (ook inzake vrijetijdsbesteding).

Ten slotte zie ik dat er door het Departement Cultuur, Jeugd en Media volop wordt ingezet op monitoring van de diverse sectoren waaronder de jeugdsector. Samenvattend: ik deel uw mening dat het belangrijk is om de vinger aan de pols te houden en op regelmatige basis aan wetenschappelijk onderzoek te doen. Het departement volgt daarbij de ontwikkelingen op de voet op zodat er gericht kan worden nagegaan welke informatie er ontbreekt en waar verder onderzoek noodzakelijk is om een actueel beeld te hebben van de jeugdsector.

Dit gezegd zijnde, verschilt de verhouding deelname van jongens/meisjes aan het jeugdwerk van werksoort tot werksoort. Dit blijkt uit de tabel als bijlage waarbij een vergelijking wordt gemaakt van de genderverdeling in deze onderzoeken. Zo blijkt dat er in de jeugdbewegingen iets meer meisjes dan jongens deelnemen. Deze vaststelling wordt trouwens bevestigd door het recente onderzoek inzake de deelname aan kadervorming. In speelpleinwerkingen is de verhouding exact 50/50.

Een veralgemening van de vaststelling inzake de man/vrouw verhouding doortrekken over het ganse jeugdwerk lijkt daarmee duidelijk niet aan de orde.

2. Behalve het onderzoek dat wordt gevoerd op vraag van het departement CJM doet de sector uiteraard zelf ook onderzoek en zo was er recent een onderzoek bij Formaat in het kader van een bacheloropleiding dat specifiek inzoomde op de deelname van jongens en meisjes aan het jeugdhuis. Dat bevestigt dat meisjes inderdaad in de minderheid zijn binnen jeugdhuisen, maar er zijn duidelijk ook verschillen tussen jeugdhuisen onderling. Zoals hoger vermeld is het te kort door de bocht om deze vaststelling te veralgemenen naar het ganse jeugdwerk.
3. Het Masterplan diversiteit in/en het jeugdwerk vraagt in zijn algemeenheid aandacht voor doelgroepen die minder deelnemen aan het jeugdwerk. De ondervertegenwoordiging van meisjes in jeugdhuisen en in werkingen voor maatschappelijk kwetsbare jongeren werd meegenomen in de uitgangspunten. De grote eerste doelstelling (We willen in Vlaanderen meer en meer gelijke mogelijkheden voor alle jongeren om aan vrijetijdsbesteding te kunnen deelnemen) richt zich ook op meisjes. Het eerste leernetwerk Diversiteit in het nieuwe format na de Dag van de Diversiteit ging expliciet over genderdiversiteit. Actie 2.3.1 vraagt om de diversiteit in sprekers en praktijken te bewaken bij het samenstellen van panels, commissies en stuurgroepen. Hierbij vind ik gendergelijkheid een belangrijk aandachtspunt. Tot slot heeft het departement CJM zich in het kader van het

masterplan diversiteit geëngageerd om jaarlijks een kwalitatief belevings- / en of procesonderzoek te doen rond diversiteit. Gender is een mogelijke focus.

4. Het septembernummer van het Formaat magazine formuleert zelf een aantal concrete antwoorden en tips. Die gaan van 'meisjes houden van een net en opgeruimd jeugdhuis' en 'zorg voor meer sfeer' tot 'ban vrouwonvriendelijke opmerkingen en gedrag in het jeugdhuis'. Behalve deze tips die meteen toepasbaar zijn, ondersteun ik met het masterplan diversiteit plannen en projecten die aandacht hebben voor meer diversiteit in het jeugdwerk.

BIJLAGE

Tabel genderverdeling